U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **Heršpická - správa nemovitostí, spol. s r. o.**, se sídlem Strážní 7, Brno, zastoupené JUDr. Ivanou Dreslerovou, advokátkou se sídlem Ponávka 2, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, v řízení o námitce podjatosti soudců Krajského soudu v Brně, vznesené žalobcem ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 30 A 209/2017,

takto:

Soudci Krajského soudu v Brně Mgr. Milan Procházka, JUDr. Petr Polách a JUDr. Viktor Kučera **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 209/2017.

Odůvodnění:

[1] Dne 21. 1. 2016 zrušil Krajský soud v Brně rozsudkem č. j. 30 A 12/2014 - 99 rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2013, č. j. JMK 115058/2013, kterým žalovaný zamítl žádost navrhovatelů o vydání rozhodnutí o tom, že žalobkyni nevzniklo právo stavby. Kasační stížnost žalobkyně a Ing. arch. M. T. (autorizovaný inspektor) byla zamítnuta; následná ústavní stížnost odmítnuta. Návazně na výše uvedené žalovaný zrušil rozhodnutí Magistrátu města Brna, odbor územního a správního řízení, a věc mu vrátil k novému projednání. Magistrát města Brna vydal dne 10. 3. 2017 nové rozhodnutí č. j. MMB/0104559/2017, o tom, že žalobkyni nevzniklo právo stavby. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání.

[2] Odvolání bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 6. 2017, č. j. JMK 98052/2017, zamítnuto. Proti předmětnému rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Brně.

[3] Dne 25. 10. 2017 vznesla žalobkyně námitku podjatosti soudců Krajského soudu v Brně Mgr. Milana Procházky, JUDr. Petra Polácha a JUDr. Viktora Kučery. Podjatost dovozuje ze skutečnosti, že jmenovaní soudci jsou zařazeni do soudního oddělení 30 A,

přičemž se v předchozím řízení podíleli na projednávání a rozhodnutí věci. Žalobce má za to, že tato skutečnost zakládá důvod pochybovat o jejich nepodjatosti při projednávání její žaloby podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Dále žalobkyně uvádí, že ve věci, která je předmětem nynějšího projednání a rozhodnutí byla v minulosti u Krajského soudu v Brně vedena tři soudní řízení, přičemž všechna projednalo a rozhodlo soudní oddělení 30 A. Soudci tohoto oddělení tedy v minulosti opakovaně projednávali a rozhodli o věci totožné s nyní projednávanou věcí. Dle žalobkyně se tedy na rozhodování věci podíleli.

[5] Soudci Krajského soudu v Brně se k námitce podjatosti vyjádřili v tom smyslu, že nemají žádný poměr k věci, k účastníkům ani k jejich zástupcům. Podíl na „předchozím soudním řízení“ je třeba chápat instančně, tj. nikoli tak, že by věc nemohl projednávat a rozhodovat tentýž soudce (senát), který se jí již dříve na témže stupni soudní soustavy zabýval. Rozvrh práce soudu navíc přímo v bodě 1 (obecná části rozvrhu práce úseku správního soudnictví) stanovil, že „[n]*apadne-li znovu žaloba ve věci, v níž bylo dříve krajským soudem vydáno zrušující rozhodnutí, přidělí vedoucí kanceláře takovou žalobu do toho senátu, v němž bylo takové rozhodnutí vydáno.*“ Dále rozvrh práce na stejném místě stanoví, že „[v]*ěci, v nichž je dána totožnost účastníků řízení nebo totožnost napadeného rozhodnutí, přiděluje vedoucí kanceláře témuž senátu*“. Závěrem soudci konstatují, že věci jim byly přiděleny dle rozvrhu práce, přičemž samotní soudci neměli na rozdělování věci žádný vliv.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

[7] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. „[*s*]*oudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“

[8] Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003-18, publ. pod č. 53/2004 Sb. NSS, dospěl k závěru, že podíl soudce na rozhodování v *předchozím soudním řízení* ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., který zakládá důvod pro jeho vyloučení, se týká rozhodování ve stejné věci u soudu nižšího stupně; předchozím soudním řízením není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků. Obdobně v usnesení ze dne 6. 1. 2005, č. j. Nao 56/2004 - 54, č. 545/2005 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud shledal, že smysl právní úpravy vyloučení soudce z důvodu jeho podílu na předchozím soudním řízení „*spočívá ve vyjádření principu instanční oddělenosti řízení před jednotlivými funkčně příslušnými soudy jako záruky vnitřní nezávislosti soudní soustavy, a tím i práva každého na spravedlivý proces. S ohledem na specifika správního soudnictví je nutno pojem „předchozí soudní řízení“ interpretovat tak, že tutéž věc nemůže u krajského soudu a poté u Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat stejný soudce.*“

[9] Z námitky samotné i z předloženého spisu je zřejmé, že o shora popsanou situaci *instanční oddělenosti*, tj. rozhodování ve stejné věci u krajského soudu a poté u Nejvyššího správního soudu, se v projednávané věci nejedná. Okolnost spočívající ve vydání jmenovanými soudci rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 1. 2016, č. j. 30 A 12/2014 - 99, kterým soud zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž žalovaný následně vydal rozhodnutí, které je v projednávané věci sp. zn. 30 A 209/2017 u Krajského soudu v Brně napadeno žalobou, není „předchozím soudním řízením“ ve smyslu § 8 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Naopak jedná se o okolnost spočívající v postupu soudců *v řízení o* (téže) *projednávané věci*, která podle § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. výslovně *není důvodem* k vyloučení soudců.

[10] Za lichou je nutno považovat i výtku žalobkyně směřující vůči tomu, že předchozí tři soudní řízení rozhodovalo soudní oddělení 30 A. Ani tato nezakládá důvod pochybovat o podjatosti soudců, neboť věci byly rozděleny dle tehdy platného rozvrhu práce, jehož zákonnost žalobkyně nezpochybňuje.

[11] Lze tedy uzavřít, že námitka žalobce neobsahuje žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., a ani z vyjádření shora jmenovaných soudců neplyne nic, co by mohlo založit pochybnost o jejich nepodjatosti; tyto skutečnosti nevyplynuly ani ze soudního spisu.

[12] Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že vznesenou námitku podjatosti soudců Krajského soudu v Brně Mgr. Milana Procházky, JUDr. Petra Polácha a JUDr. Viktora Kučery neshledal důvodnou.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. ledna 2018

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu